

بتعالی

تاریخ ۸۳/۱۰/۲۲
شماره ۱۸۳/۱۴۰۴۱
پیوست

بخشنامه

به دادگستریها و دادسراهای سراسر کشور

از دادگستری یکی از استانها، گزارش کرده اند که در برخی از پرونده ها، به ویژه پرونده های مربوط به جرائم مالی و اقتصادی، به محض آن که متهمان در می یابند «قاضی» فارغ از توصیه و فشار و براساس موازین شرعی و قانونی به رسیدگی ادامه می دهد و از قرائن، محکومیت خود را محتمل می بینند، درصدد طرح واهی شکایت جزای بر قاضی یا قضات رسیدگی کننده، برمی آیند تا مطابق بند (ه) ماده ۴۶ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری و همین بند از ماده ۹۱ قانون آیین دادرسی مدنی دادگاههای مذکور، زمینه ایراد و امتناع دادرس را فراهم سازند و پس از حصول مقصود، همین شیوه را نسبت به قضات مأمور رسیدگی بعدی بکار می گیرند تا قضات قاطع و کارآمد از ادامه رسیدگی بازدارند و با ایجاد مانع اسباب تأخیر و تعلل در تحقیقات و دادرسی، دخالت سلاقی دلخواه خود را در پرونده موردنظر و عدم امکان صدور رأی را برای مدتهای نامعلوم فراهم می آورند!

جلوگیری از این نحوه تقلبات نسبت به قوانین و خنثی کردن سوء نیت اشخاص مغرض در کنار گذاشتن قضات شجاع از جریان رسیدگی به پرونده های واجد اهمیت و نیز پرهیز از صدور قرارهای امتناع از رسیدگی، ایجاب می نماید تا:

اولاً، اعمال بند (ه) مواد ۴۶ و ۹۱ قوانین مرقوم به مواردی منحصر گردد که در زمان ارجاع، بین قاضی مرجوع الیه و شاکی وی، دعوائی به کیفیت مقرر در بندهای مزبور طرح یا مختوم باشد و از شمول آنها به شکایات بعدی علیه وی خودداری گردد.

ثانیاً، در صورتیکه پس از ارجاع پرونده شکایتی علیه قاضی رسیدگی کننده اقامه شد، مراتب ابتدا توسط رئیس دادگستری یا دادستان (حسب مورد) بررسی گردد تا چنانچه معلوم شود، هدف از طرح شکایت، سوء استفاده افراد از قانون برای رد قاضی، باشد از صدور قرار امتناع از رسیدگی در موارد مزبور، اجتناب و رسیدگی و صدور رأی یا اظهارنظر به وسیله همان قاضی،

انجام گیرد. ۷/

سید محمود هاشمی شاهرودی

رئیس قوه قضائیه

۶۰/۴۱